

Въ туй врѣме, обаче, когато лѣвото крило сполучи да задържи позициитѣ си, неприятеля, слѣдъ като бѣ отправилъ силенъ артиперийски огънь срѣщу турското дѣсно-крило, възползувалъ се бѣ отъ вълнообразната мѣстность, нападна съ кавалерията си турскитѣ войски и сполучи да ги разстрои, като ги принуди да отстъпятъ назадъ.

Много обстоятелства спомогнаха на това отстъпателно движение; прѣзъ зараньта и още при първитѣ топовни гърмежи, Ахмедъ Хъвзи паша, командиря на дѣсното крило, биде раненъ, подполковника Хюсни-бей, който го бѣ замѣстилъ, биде така сжщо сериозно нараненъ; най-послѣ, трѣбва да се вземе въ внимание и туй обстоятелство, че войниците отъ 7 дни насамъ не бѣха си почивали. Тѣ бѣха съсипани отъ умора, когато стигнаха въ Плѣвенъ, и още на другия день бѣха принудени да влѣзатъ въ бой, като останаха и прѣзъ слѣдующата нощъ на бивуакъ, безъ да иматъ ни врѣме, ни срѣдства да си изкопаятъ поне малки прикрития, върху голитѣ и открити височини.

Като имаше прѣдъ видъ вѣроятнитѣ послѣдствия отъ уморяването на войскитѣ си, Османъ-паша бѣ установилъ при главната си квартира (пунктъ № 9) една батарея, която откри силенъ огънь, противъ неприятеля;